

wõtta, omat „neiut laugelt maalt“ otsima, kelle jälgi tema nii jäljeta ära lakanud on. Ühes on tema juba olnud, misjubes — seda ei ole meie lahjuks kuulda saanud; nüüd piab aga teekond Ennsthali'sse minema. Kas see ei ole peiuke, kuida tema raamatus seisab! Aga räägi nüüd ruttu, mis Sina tead!”

Sofie waatas kawala naeretesega õdede peale ja ütles: „Kas Teie siis arvata ei wõi, mis mina tean?“ Nagu ühest suust hüüdsiwad mõlemad: „Teie juures on tema olnud, see kõrwetatud peiuke!“ „Muidugi, ja arwate, tema ütles ennast isa wana rahade torjandusest suurt osa wõtna!“ — „See on wast lina! Rahju, et meie seal ei olnud, kui tema papa Hausmann'iga wanu rahast arutas!“

Nüüd arutas Sofie teistele oma juba teel wälja arwatud plaani nimeta kirja kohta, ja Martha ja Alma Hinzmeier oliwad sellega täitsa ühes nõuus ja lubasiwad seda tähtsat asja ka saladuses pidada — selle laubaga, et Sofie neile kohe pärast plaanitud kokkutulemisest sellest suusõnaga eht kirjalikult sõnumit annaks. Kuida Hinzmeieri neiuksed apthekre plaanitud käitluse üle õiget sõnumit saanud, see on selgitamata jäänud — üks selge tunnistus, et ka noored neid tarwitust mõõda saladust hoida oskawad. Meie oleme

aga oma aimamisega wist õigel teel, kui arwame, et ka seal tubli Adolf tallitamas ja oma peremehe äraandjaks saanud oli.

Siin piame oma kannatlikku lugejat jälle jalgutamisele maale kutsuma, et temale näidata wõiksime, kuida asjad Pühapäewa tähtsal pärast-lõunel läksiwad. Et herra Büchner juba päawal enne seda kõigeiks mõistlikkudeks tallitusteks täitsa lõwatatu oli ja lõliti oma teenijate hooleks pidi jätma, seda on iteenest arwata. Tema rahu lõppes wiimaks nii wäga otja, et teisel päawal oma riidesse-panemisse juures, mis ju seesugusteks käitluseks iseäralist tähelepanemist tarwitab, pea ühte, pea teist wõõriti ümber panna tahtis, kunni õde, kellele tema juba ammu oma südame-häda tunnistanud ja kes ka õige kergeft kutsumist, temaga Westergrund'isse kaasa tulla, wasta wõinud oli, tema wäljaspidise inimese peale halastas ja teda laimata wälja ehitas, mis ka tema näu ja kaswu juures raske ei olnud, kui tema ka täna oma kartsatuma olekuga kannatlikku õde küll tülitas.

Wiimaks oli see suur tegu walmis ja läif wõis ette wõetud saada. Salutus maale oleks looduse-armastajale Anna'le rõõmu küll teinud, kui lähemata Eduard teda mitte jahisammule sundinud ei oleks. Mida ligemale nemad aga jõudsiwad, seda lähemaks jäiwad wenna sammud ja tema